

Ворон Андрій Михайлович (17.11.1901 – 22.07.1962) – політичний і культурний діяч Закарпаття. Народився в с.Чоумі Угочанського комітату (с.Затисівка Виноградівського району Закарпатської області) в селянській сім'ї. Закінчив горожанську школу в Марія-Повчанському монастирі нинішньої Саболч-Сатмарської області Угорщини, згодом Ужгородську учительську семінарію (1921). Працював учителем в Іршавському, Севлюшському (Виноградівському), Рахівському округах (1921-1938), помічником редактора ужгородської газети «Русин» (1923), членом редколегії журналу «Учительський голос». Автор численних статей з педагогіки та літературознавства. Друкувався в газетах «Наука», «Свобода», журналах «Пчілка», «Підкарпатська Русь», «Наша Земля». В часи існування Карпатської України працював секретарем в Міністерстві господарства та генеральним секретарем Українського Національного Об'єднання (січень-березень 1939). Після окупації Карпатської України угорськими військами А.В. заарештували і ув'язнили спочатку в концтабір Варюлопош (поблизу Ніредьгази), а потім у тячівську тюрму. Після звільнення займався літературною діяльністю, співробітничав з «Подкарпатским обществом наук». Окремим виданням вийшла збірка оповідань Марикія Йокая «Дві отданці» (1942) в перекладі на українську мову А.В. та авторська збірка оповідань «Гуцульська помста» (1944). З приходом радянських військ знову був заарештований, однак невдовзі звільнений. Працював перекладачем в Червоній Армії (1944-1945). Після демобілізації деякий час (1945-1946) викладав історію в Хустському педучилищі, а згодом працював на різноманітних роботах (райспоживспілка, гідрометеостанція, фетро-фільцева фабрика тощо). До останніх років життя знаходився під постійним наглядом КДБ.

Література:Хланта І.В. Література Закарпаття у ХХ столітті. Бібліографічний покажчик. – Ужгород: Закарпаття, 1995. – С.134-136. **М.М.Вереш**